

Underbilag.

Udenrigsministeriet.

København, den 26. marts 1957.

Efter anmodning fra folketingets udvalg angående toldafgifter m. m. har departementet for told- og forbrugsafgifter ved skrivelse af 18. marts d. å. udbedt sig en udtalelse fra udenrigsministeriet om,⁸ hvorvidt den hidtil gældende afgift på colaholdige varer kan anses for at være i fuld overensstemmelse med GATT-overenskomsten, og om, hvorvidt der ved en ændring som den i § 7 i „Forslag til lov om ændring i lov om toldafgifter m. m. og i lov om forskellige forbrugsafgifter“ nr. 49 af 28. november 1956 foreslåede må antages at indtræffe en ændring i forholdet mellem denne afgiftsbestemmelse og den nævnte overenskomst.

Udenrigsministeriet skal i den anledning anføre følgende:

1. GATT-overenskomstens artikel III vedrørende nationalbehandling ved indenlandsk beskatning og regulering indeholder bestemmelser om anvendelsen af indenlandske skatter og andre indenlandske afgifter. I artikel III, paragraf 1, hedder det: „De kontraherende parter erkender, at indenlandske skatter og andre indenlandske afgifter . . . . . ikke bør bringes i anvendelse på indførte eller indenlandske varer på en sådan måde, at der derved ydes beskyttelse til den indenlandske produktion.“ Artikel III, paragraf 2, lyder som følger: „Varer hidrørende fra en kontraherende parts territorium, og som indføres til enhver anden kontraherende parts territorium, skal hverken direkte eller indirekte pålægges indenlandske skatter eller nogen som helst andre indenlandske afgifter, som overstiger dem, der direkte eller indirekte finder anvendelse på de tilsvarende indenlandske varer. Endvidere skal ingen kontraherende part på anden måde anvende indenlandske

skatter eller andre indenlandske afgifter på indførte eller indenlandske varer på en måde, der strider mod de i § 1 opstillede principper“. I en til paragraf 2 knyttet fortolkende note hedder det: „En skat, der er i overensstemmelse med den første sætning i paragraf 2, skal kun anses for at være i strid med bestemmelserne i paragraffens anden sætning i tilfælde, hvor der hersker konkurrence mellem på den ene siden den beskattede vare og på den anden side en direkte konkurrerende vare eller en vare, der kan erstatte den førstnævnte vare, som ikke er beskattet på lignende måde.“

Ifølge den gældende afgiftsbestemmelse har både indførte og indenlandsk fremstillede colaholdige varer hidtil været pålagt samme afgift. Spørgsmålet om, hvorvidt afgiftsbestemmelsen vedrørende colaholdige varer hidtil har været i fuld overensstemmelse med GATT-overenskomsten, vil naturligvis kunne besvares derhen, at afgiftsbestemmelsen må anses for overensstemmende med GATT-overenskomstens artikel III, paragraf 2, første sætning.

Med hensyn til den hidtidige afgiftsbestemmelses overensstemmelse med GATT-overenskomstens artikel III, paragraf 2, anden sætning, sammenholdt med den til paragraf 2 knyttede fortolkende note, er udenrigsministeriet også af den opfattelse, at afgiftsbestemmelsen er GATT-medholdelig ud fra den betragtning, at colaholdige drikke må anses for at være en ganske speciel drikkevarer, der karakteriseres af sit indhold af stimulerende midler (koffein m. m.). Udenrigsministeriet har ved tidligere henvendelser om sagen fra amerikansk side givet udtryk for denne opfattelse, uanset at det må erkendes, at der under en eventuel drøftelse af sagen i GATT vil